

Bioforsk Rapport

Bioforsk Report

Vol. 7 Nr. 141 2012

Skjøtselsplan for slåttemark

«Unnleinn» i Indre Kjelling,
Gildeskål kommune, Nordland fylke

Sigrun Aune og Bolette Bele

Bioforsk Midt-Norge

Tittel/Title:

Skjøtselsplan for slåttemark. «Unnleinn» i Indre Kjelling, Gildeskål kommune, Nordland fylke

Forfatter(e)/Author(s):

Sigrun Aune og Bolette Bele

<i>Dato/Date:</i> 30.10.2012	<i>Tilgjengelighet/Availability:</i> Åpen	<i>Prosjekt nr./Project No.:</i> 420216.13	<i>Saksnr./Archive No.:</i> 2012/461
<i>Rapport nr./Report No.:</i> 141/2012	<i>ISBN-nr./ISBN-no:</i> 978-82-17-00993-1	<i>Antall sider/Number of pages:</i> 15	<i>Antall vedlegg/Number of appendices:</i>

<i>Oppdragsgiver/Employer:</i> Fylkesmannen i Nordland	<i>Kontaktperson/Contact person:</i> Ingvild Gabrielsen
---	--

<i>Stikkord/Keywords:</i> Slåttemark, restaurering, skjøtsel, handlingsplan	<i>Fagområde/Field of work:</i> Grovfôr og kulturlandskap
--	--

<i>Sammendrag:</i> Denne skjøtselsplanen presenterer ei verdifull slåttemark i Kjelling, Gildeskål. Skjøtselsplanen baserer seg på kartlegging av vegetasjon og informasjon fra grunneierne. Planen anbefaler skjøtsel av slåttemarka i form av årlig sen slått, tørking og fjerning av gras, samt etterbeiting av sau. Kantsoner mot sjøen bør holdes i hevd. Gravhaugene i nærheten bør holdes åpen og uten busker/trær så langt det er mulig.

<i>Land/Country:</i> Norge	<i>Fylke/County:</i> Nordland
<i>Kommune/Municipality:</i> Gildeskål	<i>Sted/Lokalitet:</i> Kjelling

Godkjent / Approved

Prosjektleder / Project leader

Knut Anders Hovstad (sign.)
Forskn.leder kulturlandskap

Thomas H. Carlsen (sign.)
Forsker

Forord

Denne rapporten beskriver skjøtselsplan i samsvar med Handlingsplan for slåttemark. Arbeidet er utført på oppdrag fra Fylkesmannen i Nordland. Del A (generell del) er hentet ut fra handlingsplanen for slåttemark, som angir en mal og retningslinjer for slåttemarker i Norge generelt, og er således ikke forfattet av undertegnede for denne skjøtselsplanen.

Rapporten er del av et prosjekt med kartlegging og utarbeiding av skjøtselsplaner for utvalgte slåttemarkslokaliteter i Nordland. Arbeidet på prosjektet har vært delt mellom personell ved Bioforsk Nord Tjøtta og Bioforsk Midt Kvithamar. Prosjektleder har vært Thomas H. Carlsen ved Bioforsk Nord Tjøtta.

Takk til Fylkesmannen i Nordland og grunneierne for et engasjert samarbeid og verdifull informasjon til prosjektet.

Kvithamar, 30.10.2012

Sigrun Aune

Bolette Bele

Innhold

A.	Generell del	3
	Slåttemarkutforminger i Nord Norge	3
	Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker	4
B.	Spesiell del: Indre Kjelling: «Unnleinn»	6
	SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)	6
	OMRÅDEBESKRIVELSE (For Naturbase og som grunnlag for skjøtelsesplanen).....	6
	SKJØTSELSPLAN	8
	Kilder	10
	Ortofoto/kart.....	11
	Bilder.....	12
	Artliste.....	15

A. Generell del

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vade-fugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truede beitemarksopper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold per m² og også de største bestandene av flere truede engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige ”levende genbanker”. I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truede naturtyper.

Slåttemarksutforminger i Nord Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Nord-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Nordland finnes fine dunhavreenger med forekomst av bl.a. rødflangre, brudespore, vill-lin, harerug, fjellfrøstjerne og jåblom på skjellsand. Slik eng er tidligere registrert bl.a. på Kjerringøy, Bodø kommune. Ved Kvarv i Sørfold fantes en annen utforming av dunhavreeng med arter som gulmaure, gjeldkarve og småengkall (Norderhaug 1988). Boreal slåtteeng (G7) finnes også i Nord-Norge, men her mangler sørlige arter (Fremstad & Moen 2001). Artsrike kalkenger finnes bl.a. på Skogsholmen i Vega kommune. Skogstorkenebb-ballblomeng (G13) er karakteristiske for Nord-Norge og tidligere registrert bl.a. ved

Jarfjorden i Finnmark med forekomst av bl.a. flere marikåpearter, sølvbunke, fjelltimotei, hvitbladstistel, gulaks, ryllik, småengkall og harerug (Norderhaug 1988). Enger med et spesielt artsinventar er Finnmarksfrøstjerneeng og silkenellikeng (G9) som er registrert i Talvik og Anarjohka i Alta respektive Porsanger, Lebesby, Tana og Sør-Varanger (Alm et al. 1994, Fremstad & Moen 2001). Eksempler i god hevd finnes sannsynligvis ikke lenger, men svakt gjengrodde enger med mye finnmarksfrøstjerne og/eller russkjeks er registrert. Ved Makkenes i Vadsø finnes fine slåttemarklokaliteter som nå beites. Artsrike rester av tidligere slåttemark i tilknytning til sanddynesystemer (dyneeng W2a,b) finnes fortsatt i Nord-Norge bl.a. i Finnmark. De har imidlertid ikke vært i bruk på lang tid (Vibekke Vange pers. medd.).

Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemark

Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsforma, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/ev.hesjes før det fjernes. Bakketørkinga viktig for at frøa til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut "godbitene" slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarihånd er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteareal er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltaka er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstre må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egna steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spreidd utover vil elles fort føre til ny dominans av uønska rask- og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær, brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskot, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt band rundt treet nedanfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre sommere må de døde trea fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjøduert eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljà eller krattrydder. Ev. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregna med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet sitt. Den bør så fjernes på høsten. For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DNS hjemmesider: <http://www.dirnat.no/content/1916/>

B. Spesiell del: Indre Kjelling: «Unnleinn»

SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)

Navn på lokaliteten		Kommune		Områdenr.			
Indre Kjelling: «Unnleinn»		Gildeskål		183821201			
ID i Naturbase BN00069927		Registrert i felt av: Bolette Bele og Sigrun Aune		Dato: 16.07.2012			
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige)				Skjøtselsavtale:			
Ofte m.fl. 2003 Carlsen & Aune 2010 (feltregistrering)				Inngått år: Utløper år:			
Hovednaturtype: D01 Slåttemark, 100 %			Utforminger: D0104 Frisk fattigeng 100 %				
Tilleggsnaturtyper: Ingen							
Verdi (A, B, C): B		Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.)					
Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11)							
Sted- kvalitet		Tilstand/ Hevd		Bruk (nå):		Vegetasjonstyper:	
< 20 m	x	God	x	Slått	x	Torvtekt	G4 - Frisk fattigeng, engkvein-rødsvingel-gulakseng
20 - 50 m		Svak		Beite		Brenning	
50-100 m		Ingen		Pløying		Park/hag estell	
> 100 m		Gjen- grodd		Gjøds- ling			
		Dårlig		Lauving			

OMRÅDEBESKRIVELSE (For Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

INNLEDNING

Områdebeskrivelsen er utarbeidet i 2010 av Thomas Holm Carlsen og Sigrun Aune på bakgrunn av feltregistreringer på oppdrag fra Direktoratet for naturforvaltning og Fylkesmannen i Nordland. Beskrivelsen er justert i 2012. Dette er i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemarker i Nordland, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nordland. Området ble befart i felt 16.7.2012 av Sigrun Aune og Bolette Bele. Kartlegging i 2012, tidligere kartlegging og opplysninger fra grunneier er lagt til grunn for skjøtselsplanen. Kartlegging fra 2010 er registrert i Naturbase med ID BN00069927.

BELIGGENHET OG NATURGRUNNLAG:

Slåttemarka ligger i Indre Kjelling. Indre og Ytre Kjelling ligger under bratte fjellsider og danner til sammen en nordvendt bygd med små gårdsbruk rundt Kjellingosen. Berggrunnen i området består av granitt og granodioritt. Lokaliteten avgrenses mot vest av en delvis tresatt kantsone mot sjøen, mot nord mot Kjelling kirkegård og en ospelund, og mot sør mot en annen eng. Mot øst avgrenses lokaliteten av veien til kirkegården. Gjennom slåttemarka går det en enkel traktorveg.

NATURTYPER, UTFORMINGER OG VEGETASJONSTYPER:

Lokaliteten er ei stor, flat slåtteeeng med lavvokst vegetasjon. Dominerende vegetasjonstype er frisk fattigeng engkvein-rødsvingel-gulaks-eng, vanlig utforming (G4a).

ARTSMANGFOLD:

Enga er middels artsrik, med flere karakteristiske kulturmarksarter. Den domineres av småengkall, rødsvingel, engsoleie, engkvein og kvitkløver. Andre urter som forekommer er fuglevikke, engsyre, ryllik, løvetann, grasstjerneblom, øyentrøst og blåklokke. Mot veien i overkant av enga er det større innslag av sølvbunke og hundekjeks.

BRUK, TILSTAND OG PÅVIRKNING:

Slåttemarka drives tradisjonelt med sein slått og tørking av gress til høy. Enga slås med lett traktor og slåmaskin. Graset bakketørkes og vendes med venderive. Hundekjeks som sprer seg frå tilgrensende areal røskes opp for hånd og fjernes frå slåttemarka. Enga etterbeites av sau, men beitetrykket er veldig lavt (4-5 sauer). Gården drev med melkekyr fram til 60-tallet.

Enga gjødsles ikke i dag, men har blitt gjødslet med kunstgjødsel tidligere (10-15 år siden siste gang). I følge grunneier var gjødselmengdene moderate. For 3 år siden (2009) ble slåtteeenga gjødslet med husdyrgjødsel. Enga har blitt kalket én gang. Den har ikke blitt pløyd så lenge grunneieren husker.

Opphør av slått vil være en trussel mot lokalitetens verdi og vil på sikt medføre gjengroing. Dette er en reell trussel siden de fleste gårdene i Indre og Ytre Kjelling har lagt ned driften.

FREMMEDE ARTER:

Ingen registrert.

KULTURMINNER:

Et gravfelt fra jernalderen er registrert like nord for slåttemarka, ved Kjelling kirkegård/gravlund. Gravfeltet omfatter flere gravhauger som er godt synlige.

SKJØTSEL OG HENSYN

Slåttemarka bør drives som i dag, med sein slått og uten gjødsling. Det bør ikke tilleggsføres under høstbeitingen av arealet. Det må benyttes lett utstyr til slåtten.

Kantsoner mot sjøen, tilgrensende innmark og vei bør fortsatt holdes åpen og i god hevd med tanke på helheten i landskapet. Lokaliteten er synlig frå Kjellingstraumbua på Kystriksveien.

Skjøtselen må også sees i sammenheng med kulturminnene (gravhaugene) i nærheten. Vegetasjonen på og rundt gravhaugene bør holdes åpen (uten busker og trær) så langt det er mulig.

DEL AV HELHETLIG LANDSKAP:

Slåttemarka er en del av et helhetlig kulturlandskap (KF00000494 Indre og Ytre Kjelling, Beiarfjorden), som ble registrert av Oftan m.fl. (2003). Registreringen beskriver et småskalajordbruk på tradisjonelt vis med slått av kantsoner og beiting i ravedalene, som skaper et landskapsmessig mangfold og en fin helhet. I dag er området delvis preget av opphør av landbruksdrift og gjengroing, men har fortsatt noe av verdien som ble beskrevet av Oftan m.fl. (2003).

VERDIBEGRUNNELSE:

Slåttemarka er middels artsrik og uten rødlistede arter. Til tross for tidligere gjødsling fremstår enga som verdifull. Den er i god hevd, er relativt stor og har jevn slåttemarksstruktur. Verdien vurderes derfor til å være B (viktig). Det er ikke forventet at artsmangfoldet kommer til å øke framover, da det ikke er artsrike slåtteeenger i nærheten som arter kan spre seg fra.

SKJØTSELSPLAN

DATO skjøtelsesplan: Oktober 2012	UTFORMET AV: Sigrun Aune og Bolette Bele		FIRMA: Bioforsk Midt-Norge	
UTM 33W 7439556 470634	Gnr/bnr. 48/4	AREAL (nåværende): 13,5 dekar	AREAL etter evt.restaurering: 13,5 dekar	Del av verneområde? Nei
Kontakt med grunneier/bruker (ev /informant). Før opp tidsperioder, ev datoer. Navn: Hans Hansen og Solveig Hansen			Type kontakt (befaring, tlf, e-post med mer) Befaring i Kjelling 16.07.2012 Kontakt på telefon og e-post i oktober 2012	

MÅL:
Hovedmål for lokaliteten:

Området er i god hevd og med verdi B. Målet er å opprettholde dagens slåttemarksstruktur og artsinnhold for lokaliteten gjennom tradisjonell slått og etterbeiting.

Konkrete delmål:

Opprettholde dagens hevdregime.

Opprettholde artsdiversiteten i slåttemarka, med de karakteristiske kulturmarksindikatorerne som inngår.

Holde kantsoner mot sjøen, tilgrensende innmark og vei fortsatt åpne og i god hevd.

Ev. spesifikke mål for delområde(r):

Holde kulturminner (gravhauger) ved kirkegården fri for busker, kratt og trær. Bidra til at kulturminnene er synlige for omgivelsene.

Tilstandsmål arter:

Opprettholde artsinnhold og mengde på dagens nivå.

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing:

Fortsette med røsking av hundekjeks i den grad en har kapasitet til det.

Holde kantsoner lysåpne.

AKTUELLE TILTAK:	Priori- tering (år)	Ant daa og kostnad /daa	Kontro ll: (Dato)
<p>Generelle tiltak:</p> <p>Enga slås med lett traktor en gang hvert år, helst etter 10. juli. Graset bakketørkes, rakes, vendes, evt. hesjes og kjøres bort.</p> <p>Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle: Holde kantsoner åpne via hogst og rydding. Holde kulturminner synlige via hogst og rydding.</p> <p>Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle: Tiltak mot hundekjeks i hele slåttemarka. Gjøres ved behov. Årlig beiting.</p>	<p>Hvert år</p> <p>Hvert 3. år Hvert 3. år</p> <p>Hvert år</p>	<p>13,5 daa 750 kr/daa</p> <p>5-10 t per år?</p>	
<p>UTSTYRSBEHOV:</p> <p>Lett traktor og slåmaskin for slått. Venderive og høysvans for vending og bortkjøring av gras. Ved evt. hesjing; påler og stålstreng. Ved rydding; motorsag, ryddesag, verneutstyr.</p>			
<p>OPPFØLGING:</p> <p>Skjøtelsesplanen skal evalueres innen 5 år: 2017</p> <p>Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Nye artsundersøkelser bør utføres i 2016.</p>			
Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
<p>Skjøtelsesavtale parter:</p> <p>Hans/Solveig Hansen og Fylkesmannen i Nordland</p>			
<p>ANSVAR: (for iverksettelse av skjøtelsesplanen)</p> <p>Hans Hansen og Solveig Hansen</p>			

Kilder

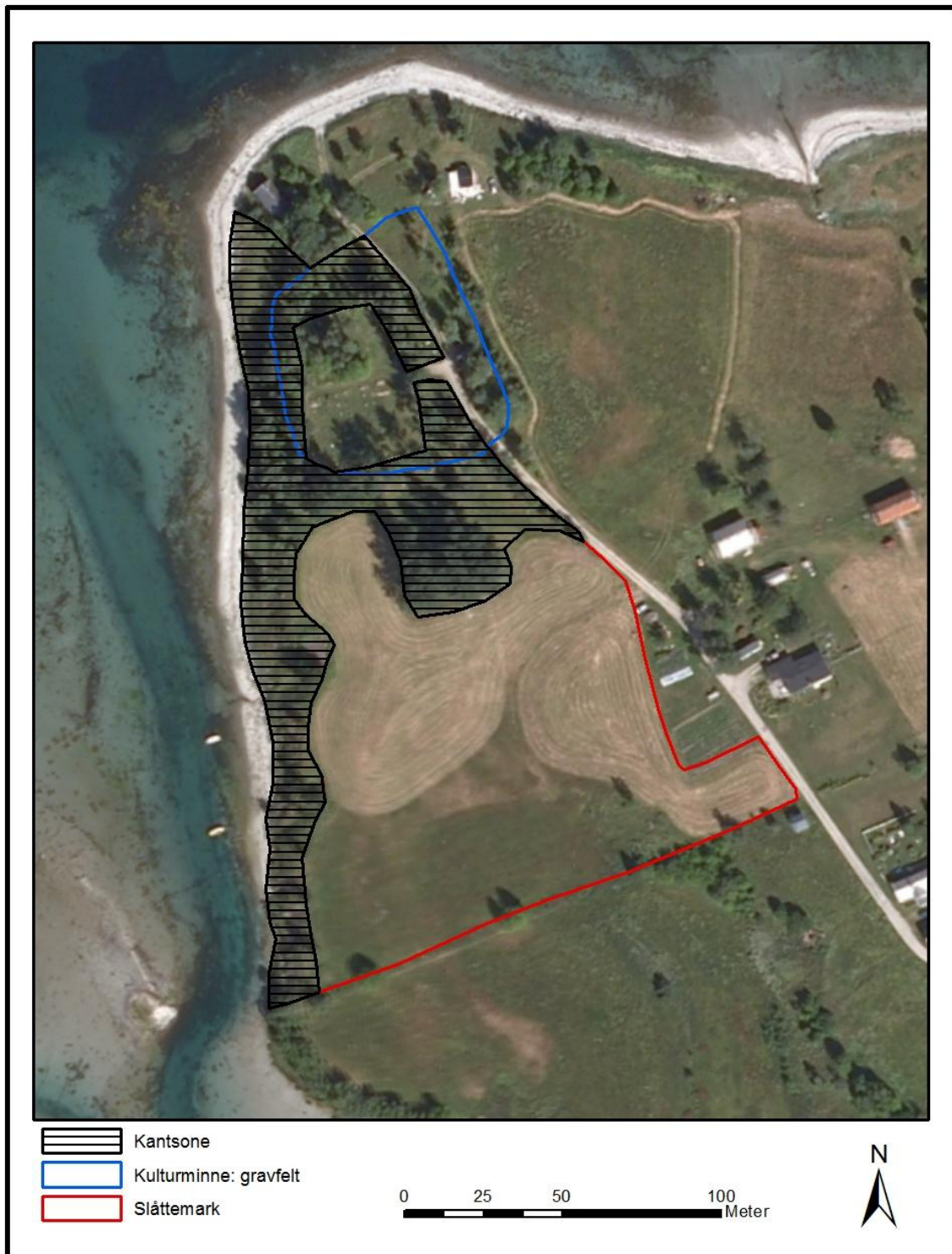
Direktoratet for naturforvaltning. 2001. Naturbase dokumentasjon, biologisk mangfold.

Direktoratet for naturforvaltning. 2009. Handlingsplan for slåttemark.

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

Often, A., Edvardsen, H., Vange, V. og Tveraabak, U. 2003. Rapport fra registreringer av kulturlandskap i Nordland 1992-1995. Redigert av Fylkesmannen i Nordland. 142 s.

Ortofoto/kart

Figur 1. Slåttemarka med arealet som inngår i skjøtselsplanen. Kartet viser også plasseringen til gravfeltet ved slåttemarka, samt kantsonen og restarealet mellom slåttemarka, sjøen og gravlunden.

Bilder

Figur 2. Slåttemarka «Unnleinn» i Indre Kjelling. Nordlig del av slåttemarka sett fra veien mot nordvest. Kantsonen mot sjøen er åpnet opp ved å rydde og fjerne busker og kratt. Foto: Bolette Bele, 16.7.2012.

Figur 3. Slåttemarka «Unnleinn» i Indre Kjelling. Sørlig del av slåttemarka sett fra veien og mot sørvest. Foto: Bolette Bele, 16.7.2012.

Figur 4. Slåttemarka «Unnleinn» i Indre Kjelling. Nærbilde av artsmangfoldet i slåttemarka. Foto: Bolette Bele, 16.7.2012.

Figur 4. Ospelund beitet av sau nord for slåttemarka, mot kirkegården/gravlunden. Rundt kirkegården er det registrert kulturminner i form av gravhauger fra jernalderen. Foto: Bolette Bele, 16.7.2012.

Figur 5. Kantsonen fra slåttemarka og ned mot sjøen er ryddet for kratt, busker og trær de siste årene. Det er et kontinuerlig arbeid å holde det åpent. Foto: Bolette Bele, 16.7.2012.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten, og er ikke uttømmende.

Blåklukke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engrapp	<i>Poa pratensis</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Følblom	<i>Leontodon autumnalis</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>
Hundekjeks	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>
Hvitmaure	<i>Galium boreale</i>
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum officinale coll.</i>
Osp	<i>Populus tremula</i>
Rogn	<i>Sorbus aucuparia</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>
Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Timotei	<i>Phleum pratense</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>